

fer, der ere fremkomne i Dag, og de Udtalelser, der fremkom for kort Tid siden paa Venstres Delegeretmøde, have imidlertid ganske vist bidraget meget væsentligt til at nedstemme mine Forhaabninger i den Henseende. Jeg skal herom nu indskrænke mig til at udtale, at Erkjendelsen om det for hele Landet Ønskelige i, at vi maa naae tilbage til regelmæssige, lovlige eller konstitutionelle Tilstande, fremdeles er meget levende hos Høire. Naar det derimod i de af Venstres Delegeretmøde vedtagne Resolutioner fremhæves, at man vel vil søge at føre en fuldt ud antagelig Finansloov gjennem alle Stadier, men dog formener, at der ikke bør bringes noget som helst Offer for Gjenindførelsen af saakaldte regelmæssige Tilstande, ser jeg rigtig nok ikke, hvorledes man skulde naae til Maalet. Thi det maa dog vel staa klart for Alle, at noget Offer maa der bringes, nogen Smødekommunen maa der vises fra begge Sider. Der kan ikke let, tror jeg, være Tale om, saaledes som det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgtreds (Seth) mente, at denne Kamp maa føre til fuldstændig Seir for den ene Part og fuldstændigt Nederlag for den anden, og jeg skal udtrykke bemærke, at det for Høires Vedkommende staa klart, at der, for at Maalet kan naaes, maa bringes Offer. Men det staa os ligesaa klart, at der ikke for vort Vedkommende kan være Tale om for det at offre noget af det, som vi anse for at være Ret. — Hvad den finansielle Tilstand angaar, som den første ærede Taler berørte meget kort, skal jeg ikke komme ind paa det Hovedhjørningspunkt, han anførte om Tilveiebringelsen af nye Indtægter gjennem en Indkomst- og Formueskat. Jeg frygter for, at Gjenemførelsen af en saadan Lov vil blive os saa vanskelig, saa besværlig og saa langsom, at det i alt Fald vil være temmelig længe, førend vi kunne komme til nogen gennemgribende Reform, naar den er betinget af en saadan Lov. — Jeg ønskede gjerne at høre de høitærede Conseilpræsidents Opmærksomhed paa de Resolutioner, som i Sommer bleve vedtagne paa det da afholdte skandinaviske nationaløkonomiske Møde. Jeg tvivler ikke paa, at disse Resolutioner alt ere den høitærede Minister bekendt, og at han ogsaa har skænket dem Opmærksomhed, og vi have jo maasse allerede set en Frugt deraf, for saa vidt i alt Fald eet paa dette Møde udtalt Ønske er blevet imødekommeth, nemlig ved Forelæggelsen af en Lov om Indførelsen hos os af det metriske System. Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at der ogsaa paa Mødet fremkom Udtalelser om det Ønskelige i, at der fra Ministeriets

Side maatte virkes hen til at staffe Statens statistiske Bureau de fornødne pefunciare Midler til at fremme Arbeidet i det Omfang, som Alle, dets Chef indbefattet, anse for ønskeligt, og at fremme det med den Hurtighed, som maa anses for ønskeligt, men hvortil de hidtil bevilgede pefunciare Midler i Diebliffet ikke ere tilstrækkelige. Jeg ønsker tillige at henlede Opmærksomheden paa en nøie dermed sammenhængende Sag, som vel ikke kom til egentlig Forhandling, nemlig Spørgsmaalet om Oprettelsen enten af et særligt Bureau eller af en ny Afdeling af det nærværende Bureau til Tilveiebringelsen af Arbejderstatistik, en Statistik, som i andre Lande har gjort ret betydelige Fremskridt, og som man der med Føie tillægger megen Betydning. Det vilde sikkert være ønskeligt, om man ogsaa her kunde komme ind paa at optage denne Statistik indenfor de regelmæssige statistiske Undersøgelseres Omraade. Paa hvilken Maade det maatte ske, har for saa vidt efter min Mening noget mindre at betyde, men at denne Opgave maatte have særlig og specielt for Die og ikke burde gaa ind under den almindelige Bestræbelse efter at udvide Bureauets Virksomhed, det tror jeg, man maa indrømme. Dernæst blev der vedtaget en Resolution, som opfordrede de tre skandinaviske Landes Regjeringer til at gjøre Skridt til en fælles Optraeden overfor Ublandet med Hensyn til Ordningen af vore Kommunikationsveie, særlig altsaa i Retningen Syd paa, og jeg føler mig overbevist om, at Regjeringen selv er gennemtrængt af Overbevisningen om det Hensigtsmæssige i en saadan samlet Optraeden i Spørgsmaal, hvor den enkelte Stat veier saa overmaade lidt overfor et saa langt større Ubland. Endelig vedtoges der en Opfordring til Regjeringerne om at virke hen til en Overveielse af de Spørgsmaal, der vedrøre Toldforholdene i de tre nordiske Riger, og jeg tror at burde fremhæve, at hvor forskellige end de paa Mødet udtalte Anskuelser i Meget kunne være, saa vare de dog alle gennemtrængte af den Overbevisning, at det vilde være af stor Betydning for de tre nordiske Lande, om der mellem dem kunde finde en nærmere Sammenlutning Sted paa dette Omraade, hvorved atter en større Samvirken paa forskellige økonomiske Omraader vilde muliggøres. Jeg skal altsaa tillade mig at bringe disse paa Mødet vedtagne Resolutioner i Regjeringens Erindring og haaber, at den vil skænke dem sin velvillige Opmærksomhed og foretage de Skridt, som maatte være nødvendige til deres Gjenemførelse.